

[Fiskeriministeren.]

Fiskeriforenings bestræbelser for at sikre Østersøfiskernes arbejdsvilkår på fangstpladserne, vil jeg gerne først sige, at jeg endnu ikke har modtaget nogen henvendelse fra Dansk Fiskeriforening om sagen, men at jeg, såfremt en sådan fremkommer, naturligvis vil drøfte med fiskeriets hovedorganisationer, hvordan sagen bør gribes an med bedst mulig udsigt til et godt resultat.

Nu må enhver, som kender lidt til laksefiskeri i Østersøen, vist erkende, at det er overordentlig vanskeligt at undgå, at der sker skade på redskaberne, idet fiskeriet hovedsagelig foregår med drivgarn og drivkrogliner af meget stor længde, og selv om afmærkning af redskaberne foretages, er det klart, at denne form for fiskeri på pladser, hvor ofte adskillige både fra forskellige nationer fisker samtidig i det samme område, og hvor der forekommer en del sejlads i øvrigt, må give anledning til oversejling af redskaber med de deraf følgende komplikationer og ofte betydelige skader.

Jeg er naturligvis enig med fiskerne om, at der bør gøres mest muligt for at afværge skader, og dette kunne bedst gøres, hvis man kunne nå til internationale regler med hensyn til afmærkning m. v. Jeg tror faktisk, at der dér er et betydeligt savn, som bør søges afhjulpet.

Spørgsmålet om fællesnordiske regler for afmærkning af fiskeredskaber har været optaget til drøftelse i det nordiske kontaktudvalg vedrørende fiskerispørgsmål, som på dansk initiativ er blevet etableret, og der er her opnået enighed om, at man fra svensk side skulle tage initiativ til yderligere drøftelse af spørgsmålet. Sådanne drøftelser vil nu finde sted, men både de nordiske og de internationale forhandlinger om mærkningsregler m. v., der netop nu foregår, vil tage nogen tid. Spørgsmålet er derfor, hvad der herudover kan foretages i øjeblikket, og herom er jeg som sagt meget villig til at forhandle med fiskeriets organisationer.

Fiskeriministeriet fik for nogen tid siden en henvendelse fra en eksportør, der for 3 nærmere angivne fiskere, som havde mistet en del laksekroge og andet i den østlige del af Østersøen, anmodede fiskeriministeriet om ad diplomatisk vej at rette henvendelse til et enkelt Østersøland. Da der imidlertid ikke forelå nogen som helst oplysninger om, hvem skadevolderen var, om afmærkningen af redskaberne eller om mærkerne på laksekrogene, ja, dårlig nok om positionen, var grundlaget for en henvendelse ad diplomatisk vej faktisk alt for spinkelt. Men jeg meddelte klageren, at jeg, når vi fik mere konkrete oplysninger om det foreliggende tilfælde eller om eventuelle fremtidige, da gerne ville foretage henvendelser ad diplomatisk vej både i den hensigt at søge opnået erstatning for den konstaterede skade og i håb om, at henvendelsen ville virke forebyggende med henblik på fremtiden.

Jeg er tilfreds med, at det ærede medlem har givet mig lejlighed til her at bekræfte, at vi fra fiskeriministeriets side skal gøre alt, hvad vi kan, for at støtte fiskerne i situationer af den art, der her er tale om.

H. Larsen (Bjerre): Jeg takker den højtærede fiskeriminister for svaret og håber, at støtten vil føre til det ønskede resultat.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Tredje behandling af forslag til lov om ændring af lov om de kulturhistoriske lokal-museer.

(Anden behandling af lovforslaget (nr. 65) findes i tidenden sp. 2545).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.